

Kjønnsidentitet

Pasient: De siste månedene har han insistert på å kle seg i jenteklær. Er det normalt?

Faren ordla seg på engelsk, for at gutten ikke skulle oppfatte spørsmålet som kritikk.

Anders er en blid og utadvendt pjukk. I dag hadde han på seg et Ola-skjørt. I håret var det en grønn sløyfe. Jeg ble med han bort til lekehyllen. Der valgte han ut et togsett og en bamse. Han løftet togsettet ned på gulvet og satte bamsen opp i toget. Deretter gikk han tilbake til hyllen for å se etter flere leker.

Lege: De første leveårene ser mange barn på kjønn som en omskiftelig tilstand. En liten gutt kan for eksempel godt si "Når jeg blir jente, skal jeg 'et eller annet'... ". Ved å kle seg ut, gjør de seg kjent med det andre kjønn. Dette er vanligvis en forbigående aktivitet.

Pasient: Så du mener at vi ikke bør bry oss om dette?

Lege: Det avhenger av hvordan Anders har det ellers. Iblant velger barna å kle seg ut for å tilpasse seg en ny situasjon. Hvis for eksempel en gutt får en lillesøster, og hun blir gjenstand for mye oppmerksomhet, kan han tenke at det er "jente man må være" og begynne å kle seg deretter. Eller hvis han synes jenteleker er triveligere enn den litt røffere lekeaktiviteten til gutter, kan han også endre klesstillen. En travel pappa som i en periode har begrenset tid til å være sammen med en sønn, kan gjøre at gutten for en tid, velger jenteklær for å tilpasse seg en feminin overvekt i hjemmet. Det er også andre muligheter.

Pasient: Hm... Ja – jeg har jo vært mye borte i det siste på grunn av en omorganisering på jobben, men når jeg er hjemme så forsøker jeg å være mye sammen med Anders.

Lege: Det er ikke sikkert at hans endrete klespreferanser for tiden har noe å gjøre med at du må være litt borte, men det er fint at dere er mye sammen når du har anledning til det.

Pasient: Hva med homoseksualitet? Jeg må bare spørre om det. Jeg mener ikke at det er noe feil å være det, men tror du at det er økt sjanse for at Anders kan bli homoseksuell etter hvert?

Lege: Hos de aller fleste barna er behovet for å kle seg ut en forbigående lekeaktivitet. Sannsynligheten for at den er uttrykk for en homoseksuell legning, er ikke vesentlig større en den allmenne forekomsten av homoseksualitet i befolkningen.

Pasient: Så du mener at vi ikke behøver å tenke noe spesielt om at han kler seg som en jente?

Lege: Ja – det mener jeg, så lenge Anders selv virker tilfreds. Hvis han derimot sier at han ikke er fornøyd med sitt kjønn og i flere år framover gir uttrykk for at han ønsker å bli jente, er det viktig å snakke mer om hvordan man kan hjelpe han til å forholde seg til disse følelsene på en god måte.

Pasient: Ok – jeg forstår. Vi får gå ut i fra at det nok er en forbigående greie disse antrekkene hans.

Anders trakk pappaen i jakken. Faren rusket han vennlig i håret og ryddet opp lekene før de takket for seg. Den grønne sløyfen hang på en snei da Anders fornøyd svingte ut døra.